

Bạn không ẩn danh

Niềm tin mà bạn không chọn

Nói một cách dễ hiểu: bằng email của bạn, bất kỳ ai cũng có thể tìm ra trong vài giây nơi bạn có tài khoản, và đôi khi là khuôn mặt và tên của bạn. Đó không phải là lỗi: đó là cách internet hoạt động như thường lệ. Câu hỏi không phải là họ có thể nhìn thấy bạn không — họ có thể — mà là bạn buộc phải tin tưởng ai. Và chỉ có một nơi không có ai ở giữa: nói chuyện trực tiếp, từ thiết bị này sang thiết bị khác.

Chỉ cần một email là đủ. Không nhất thiết phải là của bạn: của bất kỳ ai. Nó được gõ vào một vài công cụ miễn phí — hợp pháp, công khai, có sẵn cho bất kỳ ai muốn tìm kiếm chúng — và trong vài giây, một danh sách xuất hiện: email đó được đăng ký ở những dịch vụ nào, đôi khi là ảnh đại diện, đôi khi là tên và họ mà chủ sở hữu nghĩ rằng họ chưa từng tiết lộ cho ai. Không cần phải rành về công nghệ. Không có mật khẩu nào bị phá vỡ. Không có tội ác nào được thực hiện. Tất cả thông tin đó đã ở đó — được công bố, đăng ký hoặc bị rò rỉ — chờ đợi một ai đó bỏ công sức ra để thu thập nó.

Thật hấp dẫn khi đọc điều này như một lỗi lầm: một lỗ hổng, một sự bất cẩn, một cái gì đó mà ai đó nên sửa chữa. Không phải vậy. Đó là hoạt động bình thường của web mở. Mỗi khi bạn đăng ký một dịch vụ, điền vào một biểu mẫu, xuất bản một bài đánh giá hoặc xuất hiện trong vụ rò rỉ dữ liệu của người khác, bạn để lại một dấu vết. Không có dấu vết nào trong số đó tự nó là nghiêm trọng. Vấn đề — nếu nó thực sự là vấn đề — phát sinh từ việc kết hợp chúng lại với nhau, và việc kết hợp chúng lại thì rất đơn giản.

Ở đây, nhiều người tự vệ bằng một câu nói hợp lý: «tôi không có gì để giấu», hoặc «tôi tự chăm lo cho các tài khoản của mình». Câu đầu tiên nhằm lẫn giữa việc trốn tránh và việc đưa ra lựa chọn; chúng ta sẽ quay lại vấn đề này. Câu thứ hai bỏ qua sự thật rằng phần lớn dấu vết đó không phải do bạn để lại: nó được để lại bởi cơ quan đăng ký kinh doanh, trang web bị rò rỉ dữ liệu, người quen đã tải lên bức ảnh có mặt bạn và gắn thẻ bạn. Sự ẩn danh trên internet hầu như không bao giờ là tài sản mà bạn sở hữu; tốt nhất nó chỉ là sự che khuất: sự thật tạm thời là chưa có ai buồn bận tâm để xem xét.

Đến nay, chúng ta đã nói về những gì một người có thể làm trong vài giây, bằng phương pháp thủ công. Bây giờ, hãy loại bỏ con người ra. Điều đã bảo vệ hầu hết chúng ta trong nhiều năm không phải là sự ẩn danh, mà là sự thiếu quan tâm: để tìm thấy bạn, ai đó phải bận tâm tìm kiếm, và không ai có thời gian để tìm kiếm mọi người. Rào cản cuối cùng đó — nỗ lực tìm kiếm — chính xác là điều mà một cỗ máy không có. Một hệ thống tự động có thể thực hiện cùng một việc kiểm tra chéo, không phải đối với một mục tiêu, mà là đối với toàn bộ dân số; không phải một lần, mà là không ngừng nghỉ; không phải vì nghi ngờ, mà là theo mặc định. Những gì trước đây làm một nhà điều tra mất hàng giờ cho mỗi người giờ đây được thực hiện trên hàng triệu người cùng một lúc, mà không tốn thời gian hay sự chú ý của ai. Không cần phải giả định ai muốn làm điều đó — một công ty, một nhóm, một Quốc gia — chỉ cần hiểu rằng không cần phải chọn ai để xem xét nữa. Họ có thể xem xét tất cả mọi người.

Đó là lý do tại sao «họ có thể tìm thấy tôi không?» là câu hỏi sai. Câu trả lời là có, và sẽ ngày càng như vậy. Câu hỏi hữu ích lại là: tôi buộc phải tin tưởng ai, và tin tưởng bao nhiêu, để sống kết nối mạng? Bởi vì đó là những gì bạn thực sự làm mỗi ngày, hầu như luôn luôn mà không hề suy nghĩ về nó. Bạn tin rằng dịch vụ nơi bạn đăng ký sẽ lưu trữ dữ liệu của bạn tốt. Bạn tin rằng nhà mạng sẽ không nghe lén các cuộc gọi của bạn. Bạn tin rằng ứng dụng nhắn tin mà mọi người đang sử dụng — giả sử là WhatsApp — làm những gì nó nói là sẽ làm. Bạn tin tưởng vào máy chủ ở giữa, vào công ty quản lý nó, vào quốc gia nơi nó đặt trụ sở, vào công cụ miễn phí mà ai đó

đã đưa lên mạng. Mỗi mắt xích trong số đó là một quyết định về sự tin tưởng. Sự khác biệt là bạn hầu như không đưa ra quyết định nào trong số đó một cách có ý thức: chúng được bao gồm sẵn. Những mắt xích len lỏi vào giữa bạn và người kia được gọi bằng thuật ngữ chuyên ngành là các trung gian đáng tin cậy; cái tên không quan trọng bằng ý tưởng rằng chúng có mặt ở đó, và chúng có rất nhiều.

Có một cách trung thực để kiểm tra tất cả những điều này: tự mình thực hiện với bản thân bạn. Và bạn không cần chúng tôi phải cung cấp cho bạn bất cứ thứ gì. Mở trình duyệt của bạn, gõ ba hoặc bốn từ — điều gì đó như «internet biết gì về email của tôi» — và chính trang web sẽ đưa các công cụ ra trước mặt bạn. Bản thân sự dễ dàng đó đã là một nửa câu trả lời: nếu bạn tìm thấy chúng trong mười giây, bất kỳ ai cũng có thể tìm thấy những gì họ nói về bạn.

Chúng tôi không cung cấp cho bạn danh sách của riêng chúng tôi, và điều này là có chủ ý. Nếu chúng tôi cung cấp cho bạn, bạn sẽ phải tin tưởng chúng tôi: rằng chúng tôi đã chọn đúng, rằng những trang đó sẽ tiếp tục đáng tin cậy trong năm năm tới, rằng đằng sau bất kỳ trang nào không có — hôm nay hoặc ngày mai — ai đó có ý định xấu. Chúng tôi không thể hứa điều đó về những trang mà chúng tôi không kiểm soát, và chúng tôi thà không hứa những gì chúng tôi không thể thực hiện. Đó chính xác là những gì bài viết này đề cập đến. Nhưng việc tự bạn tìm kiếm sẽ có cái giá của nó: công cụ tìm kiếm không phân biệt đâu là thật, đâu là bẫy. Việc thiết lập một trang bắt chước một công cụ thực, yêu cầu email của bạn và giữ nó là một việc quá đỗi bình thường. Vì vậy, trước khi viết bất cứ điều gì ở bất cứ đâu, bạn nên biết cách đọc một địa chỉ web.

Lưu ý — hãy đọc địa chỉ trước khi tin tưởng nó. Một trang web giả mạo có thể sao chép đến từng pixel cuối cùng của trang thật; điều mà nó hầu như không bao giờ có thể giả mạo được là địa chỉ của nó. Trước khi nhập bất cứ điều gì trên một trang web, hãy đọc thanh địa chỉ, chứ không phải nội dung trang web. Cái tên quyết định là cái gắn liền bên trái phần cuối cùng (.com, .org, .vn): trong ngan-hang-an-toan.trang-web-1a.top, chủ sở hữu thực sự không phải là ngân hàng của bạn, mà là trang-web-1a.top. Hãy cảnh giác với các chữ cái bị thay đổi (số 0 thay vì chữ o), các từ thừa, dấu gạch ngang ở những nơi bạn không ngờ tới và các phần đuôi kỳ lạ. Biểu tượng ổ khóa và https chỉ cho biết kết nối được mã hóa — chứ không phải chủ sở hữu là trung thực — một kẻ lừa đảo cũng có biểu tượng ổ khóa. Và những kết quả đầu tiên được đánh dấu là «quảng cáo» xuất hiện ở đó vì ai đó đã trả tiền, không phải vì chúng đáng tin cậy. Mỗi một bước kiểm tra đó, về bản chất, đều là cùng một câu hỏi: tôi tin tưởng địa chỉ này đến mức nào, và tại sao?

Đến đây, việc mô tả điều ngược lại với tất cả những thứ này sẽ rất hữu ích: một kênh không có trung gian. Hai người, cô đơn trên đỉnh núi, đang nói chuyện. Không có người đưa thư, không có tổng đài, không có máy chủ, không có công ty, không có quốc gia nào xen vào giữa. Và, tuy nhiên, hãy lưu ý: sự tin tưởng ở đó cũng không biến mất. Nếu bạn kể một bí mật cho người kia, bạn đang tin tưởng họ. Sự tin tưởng đó không thể xóa bỏ — và cũng không cần thiết phải xóa — vì đó là sự tin tưởng duy nhất mà bạn thực sự đã chọn: bạn biết mình tin tưởng ai, và tại sao.

Những gì không có trên núi là tất cả những thứ khác. Không có ai ở giữa. Và đó, không có gì khác, là mô hình duy nhất có thể được tái tạo một cách trung thực trên môi trường kỹ thuật số: một kênh trực tiếp từ thiết bị này sang thiết bị khác, không có gì hoặc không có ai trên đường đi. Nó không loại bỏ sự tin tưởng — đó sẽ là lời nói dối — nó loại bỏ những trung gian. Nó để bạn lại một mình với sự tin tưởng duy nhất không thể tránh khỏi, sự tin tưởng mà bạn thực sự đã chọn. Ngẫu nhiên thay, đó chính là kiến trúc mà từ đó chúng tôi viết nên những trang này; nhưng lập luận tự nó đã đứng vững, bất kể ai xây dựng nó.

Vì vậy không, bạn không ẩn danh, và có lẽ bạn sẽ không bao giờ ẩn danh nữa. Nhưng đó chưa bao giờ là trận chiến quan trọng. Người ta không thể sống — hoặc lướt web — mà không tin tưởng ai; người cố gắng làm điều đó không tự do hơn, họ chỉ cô đơn hơn. Sự trưởng thành không phải là mất niềm tin, đó chỉ là một hình thức khác của sự ngây thơ. Đó là sự đòi hỏi khắt khe: biết bạn đang trao niềm tin cho ai, bao nhiêu, để đổi lấy điều gì và — trên hết — biết khi nào bạn đang trao niềm tin cho ai đó mà chưa hề quyết định làm như vậy.

Hầu như không có gì trên đời là trắng hay đen; hầu như mọi thứ đều tồn tại ở vùng màu xám ở giữa, và học cách di chuyển qua vùng xám đó là một phần quan trọng của việc có sự phán đoán. Ngoại lệ duy nhất là những thứ được sản xuất tốt từ nhà máy: những thứ, theo thiết kế, không yêu cầu bạn tin tưởng bất kỳ ai khác ngoài người

mà bạn đã quyết định nói chuyện. Phần còn lại — tất cả những thứ khác — là vấn đề bao nhiêu, và tin tưởng vào ai.

Ghi chú của biên tập viên: khi các Cuadernos này nêu tên các công ty hoặc sản phẩm, đó không phải là để cáo buộc. Những người tạo ra chúng làm những công việc mà hàng triệu người sử dụng và trân trọng. Những gì chúng tôi chỉ ra mang tính cấu trúc — về mô hình, không phải thương hiệu. Các thương hiệu xuất hiện như một ví dụ vì đó là những gì người đọc nhận ra.

Nguồn tham khảo và đọc thêm

- OSINT (tình báo nguồn mở) — thu thập thông tin từ dữ liệu đã công khai; không phải là xâm nhập hay gián điệp.
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — về việc xử lý dữ liệu cá nhân, bao gồm cả việc tổng hợp dữ liệu mà trước đó đã được công khai.
- Hồ sơ công cộng (thương mại, tư pháp, tài sản) — nguồn thông tin cá nhân hợp pháp và phong phú ở hầu khắp Châu Âu.
- Trong cùng bộ sưu tập này: số tay về mã hóa nối tiếp và «Những gì một chữ ký không thể sửa chữa» phát triển, từ một góc độ khác, cùng một ý tưởng.

[← Trước](#)[Lo que una firma no puede arreglar](#)

Các bài đọc gần đây

- [Suy ngẫm · 27 tháng 5, 2026 Lo que una firma no puede arreglar](#)
- [Phân tích · 26 tháng 5, 2026 Quyền riêng tư thực sự vs biểu hiện: những câu hỏi bạn nên tự đặt ra](#)
- [Phân tích · 25 tháng 5, 2026 Self-hosting như một thực hành chuyên nghiệp](#)

Tài liệu viết này để sử dụng ở bất cứ đâu bạn cần.

[↓ Markdown](#) [↓ Văn bản thuần túy](#) [↓ PDF](#)

Tệp sẽ được tải xuống thiết bị của bạn. Từ đó, bạn có thể lưu trữ, nhập vào Solo2 hoặc chia sẻ ở bất cứ đâu. Cuadernos không quyết định điểm đến thay cho bạn.

Dấu sập · SHA-256 b247c4736c4b967dfa936a25b05b8e9fba059772ff93296e112490237b941618

[Tính năng](#) [Tin tức mới](#) [Blog](#) [Trợ giúp](#) [Giới thiệu](#) [Liên hệ](#)
[Minh bạch](#) [Xác minh](#) [Quyền riêng tư](#) [Điều khoản](#) [Cookie](#)

Cuadernos Lacre · Một ấn phẩm của [Menzuri Gestión S.L.](#) ·
viết bởi R.Eugenio · được biên tập bởi đội ngũ [Solo2](#).

Trang web này không sử dụng cookie. Mọi thứ trình duyệt của bạn tải đều do chúng tôi viết hoặc giám sát và được lưu trữ trên máy chủ Châu Âu của chúng tôi: trình đếm lượt truy cập ẩn danh (Umami, tự lưu trữ) và lượng JavaScript tối thiểu cần thiết cho trình chọn ngôn ngữ và tùy chọn chế độ sáng/tối của bạn, được lưu trên chính thiết bị của bạn. Không tài nguyên từ các công ty bên ngoài, không trình theo dõi, không lập hồ sơ, không chia sẻ dữ liệu. Nếu bạn muốn theo dõi chúng tôi: [RSS](#).